

РЕШЕНИЕ

№ 27

гр. Айтос , 14.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – АЙТОС, IV СЪСТАВ в публично заседание на девети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Мария Й. Дучева

при участието на секретаря Яна Анг. Петкова
като разгледа докладваното от Мария Й. Дучева Административно
наказателно дело № 20212110200137 по описа за 2021 година

Производство по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Делото е образувано по жалба на Й. П. Г., ЕГН: *****, адрес: с.П., Общ.А., чрез
адв.А.А., против НП 20-0237-000307/ 26.02.2021г. на Началник РУ към ОД МВР-гр.Б., РУ-
А.. Със същото е ангажирана административно- наказателната отговорност на
жалбоподателя за извършено нарушение по чл.78 ЗДвП, за което на осн. чл.184, ал.1,
т.1,предл.6 от ЗДвП му е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 30 лв.

Релевирани в жалбата са възражения за незаконосъобразност и неправилност на НП.
Поддържаното в жалбата искане е съдът да отмени изцяло обжалваното НП. В жалбата си
въззивникът счита, че НП следва да бъде отменено, сочи нарушения на материалния и
процесуален закон при издаване на НП /неспазване на сроковете по ЗАНН/.

В с. з. въззивникът- редовно призован, не се явява лично. Явява се адв.А., който поддържа
жалбата на релевираните основания и моли НП да бъде отменено.

Въззивамета страна, редовно призована, не се явява в съдебно заседание , не изразява
становище по жалбата и НП.

Районна прокуратура-А., редовно призован по реда на надзора за законност на адм.актове,
не изпраща представител.

След преценка на доказателствата по делото, съдът прие за установена следната фактическа
обстановка:

Св. Ш.М.М. от гр. А., притежавал л.а. марка „***“, модел „***“, с рег. № ***.

Жалбоподателя Й. П. Г. бил собственик на животновъден обект, регистриран под № 8528-0017, находящ се в *****, в който отглеждал и развъждал овце. В тази дейност Г. бил подпомаган от К.П. Г. - негов брат, и Т.М.К.. Тримата ежедневно извеждали стадото на паша в посока с. П., общ А., обл. Б., поради което се налагало заедно с овцете да пресичат главен път I-6 /пътя Б.-София/, веднъж - при извеждането на овцете, и втори път — при прибирането им в обекта в с. П.. В района на 463 км. на главен път I-6, от северната страна на пътното платно, се намирал земен път, ориентиран север- юг, който път в началото бил асфалтиран, като асфалтираната му част била с дължина 9,6 м., и ширина 11 м. - в началото, и 3,9м. — в края, като непосредствено след асфалтираната част започвала земеделска земя. В този участък пътното платно, гледано в посока запад, било с наклон на изкачване около 4%, като около 400м. след земния път пътното платно променяло релефа си и започвал наклон на спускане, като видимостта от земния път в посока запад била ограничена от релефа на пътното платно на главен път I-6. Самият земен път не бил сигнализиран с пътни знаци, а пътната маркировка в този пътен участък била единична прекъсната линия.

На 13.10.2019г. около 19:00 часа, в тъмната част на денонощието, при намалена видимост вследствие на тъмнината, по главен път I-6 , с около 105 км/час, при Разрешена скорост от 90 км/час, със собствения си л. а. марка „***“, модел „***“, с рег. № *** се движел св. Ш.М.М..

По същото време, по земния път, в посока с. П., се придвижвало стадото на Й.Г. придружавано от него и К. Г. и Т.К. . Водачи на стадото били К. Г. и П.К., които /по техни данни/ след като се убедили, че пътното платно е свободно и по него не се движат никакви автомобили, извели стадото на главния път и го повели към отсрещната страна на пътя, в посока с. П.. Докато към отсрещната /южната/ страна на пътя се придвижвали последните овце, спускайки се от възвишението, в стадото внезапно се врязал управляваният от св. Ш.М.М. л.а. марка „***“, модел „***“, с рег. № ***, при което последвал удар между предната част на автомобила и стадото в пътната лента в посока гр.К. — гр. А.. Вследствие на удара автомобила напуснал платното за движение от южната му страна и преустановил движението си на около 15 метра след мястото на удара. В следствие на удара на място загинали общо 14 броя овце. М. подал сигнал за случая на тел. 112. Пристигналите на място дежурни полицейски служители изпробвали водача М. за алкохол, като дрегера отчел нулев резултат.

Въз основа на докладната записка на полицаите посетили ПТП било образувано ДП № 237-ЗМ-308/2019г по описа на РУ-А.. По ДП се провело разследване и с прокурорско постановление от 24.04.2020г ДП било прекратено , а материалите изпратени на АНО на 21.05.2020г за наказване на нарушителя по адм.ред.

При тези факти АНО издал атакуваното НП на 26.02.2021г. същото било редовно връчено

лично на нарушителя на 30.03.2021г

Горната фактическа обстановка, възприета от административно наказващия орган в НП се установява по безспорен и категоричен начин от събраните по ДП писмени доказателства, които имат задължителна доказателствена сила, вкл. заключенията на назначените експертизи.

От правна страна:

Съдът, въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление по отношение на неговата законосъобразност, обоснованост и справедливост на наложеното наказание, прави следните изводи:

Жалбата е депозирана от надлежно легитимирано лице, спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение по чл. 59, ал.2 от ЗАНН. Поради това жалбата е **процесуално допустима**.

Разгледана по същество тя е **основателна**, по следните съображения:

Настоящото производство е от административно-наказателен характер. Същественото при него е да се установи има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение, дали това деяние е извършено от лицето, посочено в акта и НП, и дали е извършено от него виновно. В тежест на административно -наказващия орган (по аргумент от чл. 84 ЗАНН, във връзка с чл. 83, ал. 1 НПК), тъй като именно той е субектът на административно-наказателното обвинение, е да докаже по безспорен начин пред съда, с всички допустими доказателства, че има административно нарушение и че то е извършено виновно от лицето, посочено като нарушител (така и ППВС № 10/1973 г.). Това произтича и от разпоредбата на чл. 84 ЗАНН, който препраща към НПК, а съгласно чл. 14, ал. 2 НПК, обвиняемият (в случая нарушителят) се счита за невиновен до доказване на противното. Следва да бъдат спазени и изискванията на ЗАНН за съставянето на акта и издаването на наказателното постановление, както и сроковете за реализиране на административно-наказателното преследване. В тази насока, настоящият състав намира за необходимо да очертае разликата между "неправилно" и "незаконосъобразно" НП. Когато в хода на административно-наказателната процедура са били нарушени установените законови норми относно съставянето и реквизитите на акта и НП или същите са били съставени или издадени от некомпетентни за това органи, то издаденото НП следва да бъде отменено изцяло, като незаконосъобразно, независимо дали има извършено административно нарушение (нещо повече - в този случай съдът не е необходимо да се произнася по същество относно извършването на административно нарушение). Следва също така да се отбележи, че съдът следи служебно относно спазването на процесуалните норми по издаване на НП и спазването на сроковете за реализиране на административно-наказателната отговорност. В случай, че при издаването на наказателното постановление са спазени съответните

процесуални правила (т. е. има законосъобразно издадено НП), но в хода на съдебното производство по обжалване на НП административно наказващият орган не успее да докаже извършването на нарушението или авторството на нарушителя, то НП следва да бъде отменено, като неправилно. Когато НП е законосъобразно издадено (спазени са процесуалните норми и компетентността на органите) и е правилно (доказано е извършването на нарушението и авторството на дееца), но наложеното наказание не съответствува на тежестта на нарушението, НП ще следва да бъде изменено (в съответствие с нормата на чл. 63 ЗАНН).

НП е издадено от компетентни органи, в изпълнение на делегираните им правомощия по закон . НП е редовно връчено лично на нарушителя на 30.03.2021г съгласно отбелязването направено в текста на НП.

За да се произнесе по жалбата, съдът, предвид вмененото му задължение за цялостна проверка на атакуваното наказателно постановление констатира следното: По отношение спазването на процесуалните правила при съставянето на наказателното постановление не са спазени сроковете по чл.34 ЗАНН.

Относно възражението на жалбоподателя за липса на съставен АУАН съдът прецени същото като неоснователно, т.к. разпоредбата на чл.36, ал.2 ЗАНН предвижда, че „без приложен АУАН административнонаказателна преписка не се образува освен в случаите, когато производството е прекратено от съда или прокурора или прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган“. Следователно в конкретния случай сме изправени пред хипотезата на чл.36, ал.2 ЗАНН и АНО не е бил длъжен да издаде АУАН.

Констатираното нарушение е относно преклузивните срокове по чл.34,изр.2-ро и чл.34, ал.3 от ЗАНН, според които „Не се образува административно-наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението..“ и „Образуваното административно-наказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта“.

В случая сме в хипотезата на шестмесечния срок по чл.34, ал.3 ЗАНН, макар че по делото липсва издаден АУАН. Датата от която тече шестмесечния срок е датата ,на която ДП е получено от АНО. Видно от представените копия (л.8) от ДП материалите са получени в РУ-А. на 21.05.2020г, а НП е издадено чак на 26.02.2021г. Следва да се отбележи, че в случая не сме в хипотезата на едногодишния срок по чл.34, изр.2-ро ЗАНН, т.к. на първо място сме в случай на изключение без АУАН, и на второ, т.к.АНО е бил наясно кой е нарушителя още от момента на получаване на материалите по ДП. Тези факти изключват приложението на по-дългия едногодишен срок и сочат на извода, че НП е издадено след изтичане на задължителните предписани в чл.34, ал.3. ЗАНН срокове. Опорочаване на процедурата по издаване на НП само по себе си е основание за отмяна на НП без съдът да

разглежда спора по същество.

С цел изчерпателност на основанията съдът счита, че са налице и основания по съществото на спора за отмяна на НП, а именно от материалите по ДП и по АНП не става ясно от къде АНО прави извод, че причина за ПТП е именно виновното поведение на жалбоподателя Й.Г.. По делото не се спори, че той е собственик на стадото, но от показанията на свидетелите по ДП, които са възприети от АНО е видно, че той е бил накрая на стадото и не е имал видимост към пътя. Напротив водачи на стадото били К. Г. и П.К., които /по техни данни/ след като са се уверили, че не приближава автомобил са взели решение да преведат стадото през пътното платно. По мнение на решаващата съдебна инстанция от АНО не беше доказана вината на жалбоподателя. Фактът, че стадото е собственост на Й.Г. не мотивира автоматично вината му, т.к. в наказателното производство не е уредено приложението на чл.50 ЗЗД, пък и вината не се предполага, а се доказва. В този смисъл съдът счита, че от АНО не се доказва вина на жалбоподателя. Не се доказва и съставомерността на нарушението по чл.78 ЗДвП, т.к. жалбоподателя и свид. К. Г. и П.К., в разпитите си твърдят, че са носили специални прожектори, които са използвали при превеждане на стадото. В това отношение показанията и на тримата съвпадат.

Нещо повече от приложената автотехническа експертиза става ясно, че водачът на МПС също е нарушил правилата за движение, т.к. се е движел с по-висока от позволената скорост и това му е попречило да спре, но по преписката липсват данни от АНО да са били предприети действия по адм.наказване на водача на МПС.

Мотивиран от изложеното съдът, счита че атакуваното НП е издадено при нарушение на императивните разпоредби на чл.34, ал.3 ЗАНН и на това основание следва да бъде отменено.

При този резултат жалбоподателят има право да претендира разноски за адвокатско възнаграждение, които според приложеното на л.105 пълномощно възлизат на 300 /триста/ лева. От АНО не е направено възражение за прекомерност.

Водим от изложеното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП 20-0237-000307/ 26.02.2021г. на Началник РУ към ОД МВР-гр.Б., РУ-А.,с което на Й. П. Г., ЕГН: *****, адрес: с.П., Общ.А., за извършено нарушение по чл.78 ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 30 лв. на осн. чл.184, ал.1, т.1, предл.6 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Началник РУ към ОД МВР-гр.Б., РУ-А., адрес: гр.А., *** да заплати на Й. П. Г., ЕГН: *****, адрес: с.П., Общ.А. разноси за адв.възнаграждение в размер на **300** /триста/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Б. в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Айтос: _____